

Hrvatski Glasnik

GLASILO HRVATSKOG KULTURNOG DRUŠTVA "NAPREDAK" ŽUPE SOLI

Godina III

Broj 39

Tuzla, 23.06.1995.

Cijena 1 DEM

3 KUNE

KATOLIČKI ŠKOLSKI
CENTAR U TUZLI

RK "ZRINSKI" - ŠAMPION

EXODUS XX STOLJEĆA
K. Kreković

SVETI IVO U NOVOJ BILOJ.
DOGODINE U JAJCU !?

RK "ZRINSKI" U KUPU

Foto "Napoj"

Rukometni klub "Zrinski" formiran je u studenom 1993. godine. Za relativno kratko vrijeme postojanja, od svog osnutka do danas postigao je zapažene rezultate i uspjehe. 29. travnja 1995. godine završeno je natjecanje u Rukometnoj ligi Tuzlansko-podrinjskog kantona za Prvenstvo R/F BiH. Ekipe "Zrinskog" zauzela je 1. mjesto sa osvojenih 27 bodova, te je time izborila pravo učestvovanja na Prvenstvu R/F BiH u rukometu.

25. svibnja 1995. godine započelo je Prvenstvo u Tuzli, ali je prekinuto zbog stravičnog masakra koji se dogodio istoga dana u našem gradu. Tada je od posljedica samo jedne granate ispaljene sa ozrenskog ratišta sedamdesetak mladića i djevojaka izgubilo život, a na desetine ih je ranjeno.

Državno prvenstvo nastavljeno je u Zenici od 1. do 5. lipnja 1995. godine. Ekipe "Zrinskog" natjecala se u "B" skupini, gdje je svladala sve svoje protivnike i to: "Gračanicu" iz Gračanice rezultatom 24:18, "Željezničar" iz Sarajeva 19:18, "Slogu" iz Gornjeg Vakufa 27:24 i "Turbinu" iz Jablanice 24:22. U finalu Prvenstva RK "Zrinski" sastao se sa prvoplasiranom ekipom iz "A" skupine, RK "Sloboda-Solana". Utakmica je završena pobjedom "Zrinskog" 21:17. Time je RK "Zrinski" postao Državni prvak u natjecateljskoj 1994/95. godini i službeni predstavnik R/F Bosne i Hercegovine u Kupu evropskih šampiona. Igrač "Zrinskog" Nermin Mujanović bio je najbolji strijelac Prvenstva sa postignutih 39 golova.

EUROPSKIH PRVAKA

Uspjesima "Zrinskog" u mnogome doprinosi dobra organizacija i rad te angažiranje Predsjedništva koje broji 20 članova, na čelu sa Predsjednikom fra Mladenom Jozićem.

Posebice treba istaći zasluge šefa stručnog štaba - trenera gosp. Vladu Markovića koji je nesebičnim zalaganjem i stručnim radom, za samo godinu i pol dana doveo ekipu do osvajanja titule Državnog prvaka i plasmana u Kup šampiona.

Gvardijan Franjevačkog samostana "Sveti Petar i Pavao" u Tuzli, fra Petar Matanović priredio je doček igrača "Zrinskog" po povratku iz Zenice. Guverner Tuzlansko-podrinjskog kantona, gosp. Izet Hadžić priredio je prijem za sportaše i članove Uprave RK "Zrinski" i uputio čestitke povodom osvajanja titule Državnog prvaka.

7. lipnja u prostorijama Hotela "Tuzla" RK "Zrinski" organizirao je press konferenciju, a istog dana delegacija Kluba položila je vijenac žrtvama stravičnog masakra koji se dogodio 25. svibnja 1995. godine.

RK "Zrinski" koristi se i ovom prigodom da se najtoplije zahvali svim sponzorima i donatorima, što su svojom materijalnom, novčanom i moralnom potporom pomogli ostvarenju cilja, koji je bio pred nama. Nadamo se da ćemo uz njihovu daljnju potporu dostojno predstaviti naš grad i R/F Bosnu i Hercegovinu na ovom značajnom natjecanju u Kupu evropskih šampiona.

Mladen JOZIĆ

TULAREMIA

(ZEČIJA, GLODAVAČKA KUGA)

Akutna patologija nameće nam sama po sebi tematiku u ovom broju našeg lista.

U godišnjem dobu smo koje je najpogodnije za razmnožavanje glodavaca (zečevi, miševi, krtice, vjeverice) preko kojih se kada obole od glodavačke kuge bolest može prenositi i na čovjeka.

Bolest je nazvana po pokrajini Tulare u Kaliforniji (USA) gdje je 1912. godine otkriven uzročnik - bacterium tularensis, nazvan po autoru - istraživaču Francisu, francisella tularensis. Od 1912. godine u više epidemija u Americi, Japanu, Skandinaviji, Češkoj, Mađarskoj, Turskoj i drugim otkriveno je da bolest nazvana "lovačka zečja kuga" te "žlijezdana groznica govoda", jest u stvari tularemija. Kod nas je zabilježen prvi slučaj 1938. godine a upravo sada imamo epidemiju na području naše države.

Uzročnik je vrlo mali mikroorganizam okruglo-štapicačastog oblika (kokobacil) koji živi gotovo u svim životinjskim vrstama a naročito u pobrojanim glodavcima. Sa životinje na životinju se prenosi ušima i krpeljima, a čovjek se zarazi kontaktom sa zaraženom životinjom (ujed, ogrebotina), preko insekata naročito krpelja, preko usta - jedenjem zaraženih životinja i pijenjem vode iz jezera i bunara, ili udisanjem zaražene prašine ili aerosola. Klica je jako otporna u vanjskoj sredini.

Napominjemo da se bolest ne prenosi sa čovjeka na čovjeka.

Ulazna vrata infekcije su koža i sluznica usta, disajnih organa ili očiju. Na mjestu ulaza stvara se primarni afekt (bubuljica, niša i zagnojenje), a zatim se putem limfe uzročnik prenosi na limfne žlijezde i druge organe (jetra, slezina, pluća i moždane ovojnice) gdje se stvaraju upalni čvorici (granulomi) koji centralno trunu (nekrotiziraju).

Inkubacija (vrijeme od ulaska klice do pojave bolesti) traje 3-4 dana, rijetko do 10 dana. Bolest počinje naglo visokom temperaturom, malaksalošću, groznicom. Na mjestu ulaska klice javlja se čvorčić (vrlo često na mjestu uboda krpelja) koji se zagnoji i stvori se mala ranica.

Najčešće su to mjesta na šaci, prstima ruke ili stopalu. Istovremeno dolazi do otoka limfnih žlijezda u području lakti i pazuha ili u zatkoljenici i preponi koje su bolne omeškavaju "provaljuju". Otok limfnih žlijezda može trajati dugo, čak nekoliko mjeseci. Oporavak traje također dugo.

Opisani oblik se zove ulceroglandularni i najčešći je, a postoje i drugi oblici kao:

- okulo-glandularni, kada zaražavanje ide preko sluznice oka, očni kapci nateknu, sluznica postane nagrižena i crvena, limfne žlijezde ispod uha i ispod vilice oteknu;
- anginozni oblik - infekcija ide

zagađenom hranom. Krajnici oteknu, nastaju grizlice, truljenje, a limfne žlijezde ispod ušnih školjki i vilice otiču, gnoje se i provaljuju;

- plućni oblik - javlja se nakon udisanja prašine u kojoj ima klica tularemije, a u 30% slučajeva bez obzira koji je put unošenja. Javlja se uz temperaturu, bol u grudima, a kašalj slični na tuberkuloznu upalu pluća;
- tifoidni oblik - sličan tifusu javlja se nakon uzimanja zaražene hrane (meso, voda) a znaci su: temperatura, malaksalost, muka, proljev te otok jetre i selzine;
- septični oblik - klica je u krvi i

svim organima, javlja se visoka temperatura, bunilo i opća zatrovanost, osip po koži, otečena slezina.

Posljednja tri oblika, naročito tifoidni i septični su zloćudniji i smrtnost im iznosi od 1 do 5%. Ostali oblici su bez obzira na dužinu trajanja dobroćudni.

Liječiti se treba samo u bolnici ili pod kontrolom liječnika koji će odrediti vrstu antibiotika, druge simptomatske lijekove ili potrebu "prosjecanja" limfnih žlijezda.

Najvažnije je sprječavanje oboljevanja:

- ne piti vodu iz rijeka, jezera i bunara gdje se bolest javila bez dozvole zdravstvenih organa,
- ne jesti meso divljači i pitomih zečeva kada se bolest već utvrdila,
- ne boraviti u prirodi i izlagati se krpeljima u području registriranog odjeljenja,
- sprovesti uništavanje glodavaca,
- sprovesti vakcinaciju ugroženih zanimanja (lovci, mesari, kožari).

Prim. dr. Jozo Đerek
spec. opće medicine

LJEKOVITO BILJE

Ratna su vremena. Teško je razmišljati o bilo kakovom normalnom življenju. No, da bismo si olakšali moramo se bar za svoje zdravlje brinuti. I u tome ima poteškoća. Bolnice su pune ranjenika, lijekova nema, ljekarne su poluprazne i sve se plaća. A novca, također nema. Mnogo toga možemo si sami pomoći. U vrijeme kasnog proljeća, dolazećeg ljeta i jeseni, okolo nas je u prirodi dosta toga, što može pripomoći da zdravije koliko-toliko očuvamo. Treba samo da pružimo ruku, uveremo i pripravimo si lijek za mnoge bolesti. Održavanje dobrog zdravlja i liječenje prirodnim ljekovitim biljem, stara je i potvrđena metoda.

Nešto smo već bili u mogućnosti da ubere-molip, bazgu, ubrzo ćemo pronaći kamilicu, nanu i još poneko ljekovito bilje. Ali, sve to možemo naći i u ljekarnama ako imamo novca. Postoje biljke koje teško da možemo i kupiti ali ih u prirodi možemo pronaći. Njihova je ljekovitost golem i nema skoro ni jedne mješavine domaćeg ljekovitog napitka bez njih.

Jedna od njih je ERYTHRAEA CENTAURIUM PERS. ili ljekarnički nazvana HERBA CENTAURII MINORIS. U narodu je poznata pod imenom Kičica ili Kantarija. Njena je ljekovitost otkrivena na području Njemačke gdje je zbog liječenja mnogih bolesti dobila naziv TAUSEND GOLD KRAUT (biljka od tisuću zlatnika). U prirodi je možemo naći po vlažnim, pješčanim brdskim livadama i pašnjacima, oranicama, šumskim čistinama i obroncima, često u tolikim količinama da se polja od nje zarumene. To je jednogodišnja ili dvogodišnja biljka, sa četverokutnom, oko 30 cm visokom, zeljastom, gore razgranatom stabljikom, s jajolikom duguljastim, nasuprotnim, gotovo sjedećim listovima i plameno ružičastim, grozdastim cvjetovima koji tvore metlaste cvatove na vrhu stabljike. Stari i na suncu osušeni cvjetovi izbljedu. Otvaraju se samo na suncu, obično oko podneva. Biljka je gorkog okusa i nije otrovna. Sadržava: željezo, natrij, gorke heterozide - genciopikrozid, eritaurazid, eritrocantaurazid, glikokozid, eritaurin, te smolu, šećer, vosak, dio alkaloida od kojih najviše gencijanina, kao i eterično ulje.

Biljka se bere kada je u punom cvjetanju, a cvjeta u

srpnju i rujnu. Koriste se listovi i cvjetovi, tj. cijeli gornji dio biljke, koja se suši u hladu i na propuhu da se sačuva prirodna boja.

Evo i nekoliko preporuka za pripremu, uporabu i djelovanje:

Za proljetno čišćenje krvi uzimaju se jednaki dijelovi kačice i maslačka kao dodatak mesnoj juhi, radi uklanjanja žgaravice i bolova u želucu, radi poticanja na normalno lučenje sokova, protiv loše stolice, običnog ili krvavog proljeva, glista, gihta i krvarenja, protiv groznice i temperature i za unirenje nervoznih bolesnika.

Čaj protiv groznice, potištenosti, sjete, histerije, lavobolje, bolesti želuca i loše probave, gripe, reume mišića i zglobova, žgaravice, šećerne bolesti i slabokrvnosti, priprema se od 20 g biljke koja se prelije sa 2,5 dl kipuće vode. Pije se u guljajama po 1 šalica u toku dana, ili pola šalice pol sata prije jela. Liječenje traje 2-4 tjedna. Uz spomenuti ovaj napitak liječi i od otvrdnulosti pluća poslije upale, čisti krv, odstranjuje žučne kamence. Da bi bio ukusniji dodaju mu se jednaki dijelovi kamilice i nane.

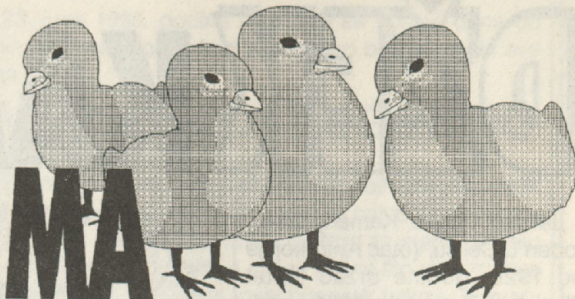
Ako 1 velikoj žlici kičice dodamo 1 kavsku žličicu pelina, pa to prelijemo s 2,5 dl kipuće vode i umješamo 1 veliku žlicu meda, dobivamo lijek protiv hripavca (kašlja). Djeca uzimaju svaki sat po 1 kavsku žličicu, a odrasli svakih pola sata. I ovaj se napitak koristi protiv otvrdnuća pluća i žučnoga kamenca.

Ovo je samo nekoliko savjeta za pripremu napitaka od ove biljke. Mnogo toga može se naći u bogatoj literaturi o ljekovitom bilju. Preporučujemo, u koliko se može do toga doći, ZLATNU KNJIGU LJEKOVITOG BILJA u izdanju Nakladnog zavoda matice hrvatske iz Zagreba.

Priredio: Josip Veľe

UZGOJ PERADI U SKROMNIM UVJETIMA

Kao ni jedna druga grana stočarstva peradarstvo se u nas u nekoliko posljednjih desetljeća snažno razvijalo. I kada se trebao očekivati novi zamah u njegovu razvoju, kao i novi napredak u razvoju stočarstva, a sve u svrhu dobivanja većih količina mesa, jedne od najvažnijih živežnih namirnica, došlo je dana 17. kolovoza 1990. do podizanja prvih barikada u južnoj Hrvatskoj što je značilo i početak prave agresije na našu domovinu. Uskoro su počeli pravi ratni okršaji u kojima je velik dio našega naroda morao napustiti svoja ognjišta, ostavši bez igdje ičega. S nadom da će ove godine početi snažna obnova našega gospodarstva, a time i stočarstva, ipak će se ratne posljedice još dugo osjećati. U takvim otežanim uvjetima naši će ljudi najčešće nastojati obnoviti svoje peradarstvo, barem s najmanjim brojem peradi, jer će to značiti vraćanje na stari kućni prag, oko kojega će i pijevac ponovno zakukurijekati.

U prijašnjim se razdobljima obnova peradarstva odvijala dosta jednostavno. Peradarske su vrste bile u nas zastupljene različitim primitivnim vrstama koje su spontano i najčešće bez učešća vlasnika izvodile legla pilića i ostalih vrsta peradi i tako obnavljale jata bez ikakvih utjecaja sa strane. Međutim, takva su vremena prošla. Usavršeni su strojevi, inkubatori, koji mogu zamijeniti nekadašnje kvočke i najdenom izvaliti na desetke tisuća pilića i ostale peradi. Sve je to bila nužna posljedica brzog rasta gradskog stanovništva, uz isto tako ubrzano smanjivanje onoga na selu, a sve je te ljude trebalo hraniti. Brzi razvoj peradarstva i brzo dobivanje velikih količina mesa uz znatno sniženu cijenu proizvodnje, postaje važan čimbenik u prehrani većeg dijela svjetskog stanovništva, a znači nižu cijenu mesa peradi od cijene mesa ostalih životinja.

Na taj je način peradarstvo i u nas dobilo veliki zamah, iako su ratne prilike znatno usporile njegov razvoj. Zato će peradarstvo u obnovi života naših

porušenih krajeva odigrati značajnu ulogu. Osobito zato što se i u najskromnijim prilikama može držati nekoliko desetaka pilića ili ostale peradi nabavljene u specijaliziranim poduzećima, a da to vlasnicima ne ometa druge poslove u domaćinstvu, da ne zahtijeva prevelika ulaganja i da ubrzo, već nakon pedesetak dana, dobiju svježe meso uz nevelike troškove proizvodnje.

No pritom treba obratiti pozornost na sam uzgoj peradi u skromnim prilikama, da vlasnik ne doživi razočaranje. Jer, iako se čini da je uzgoj pilića i ostale peradi jednostavan treba mu posvetiti dosta pozornosti da ne bude obnova našega gospodarstva, a time i stočarstva, ipak će se ratne posljedice još dugo osjećati. U takvim otežanim uvjetima naši će ljudi najčešće nastojati obnoviti svoje peradarstvo, barem s najmanjim brojem peradi, jer će to značiti vraćanje na stari kućni prag, oko kojega će i pijevac ponovno zakukurijekati.

Prvih dana po nabavi, piliće, a i ostalu perad, možemo smjestiti u veću kutiju, naravno ako ih nema više od nekoliko desetaka. To može biti obična kutija od drveta ili od nabavljenih kućnih aparata, zatvorena sa svih strana i gore pokrivena, kako bi se u kutiji održavala stalna temperatura. Na dno se prospe piljevina ili trina od sijena u tankom sloju. Za grijanje se koristi žarulja, obično od 60 W, koja u takvoj kutiji zamjenjuje kvočku održavajući potrebnu temperaturu i omogućava prilicima da i po noći uzimaju hranu. Hrana se stavi u kut na tanjurčić ili drugu prikladnu posudicu, a u drugi se kut stavi voda, također u prikladnu posudicu. Da se pilići ne smooče, treba u tu posudicu staviti neki predmet, čak i kamen, da pilići ne mogu ulaziti u nju, jer onda zaprljaju vodu.

Pilići se, kao i ostala perad, hrane gotovom smjesom za tu vrstu peradi, koja se negdje naziva starter ili koncentrat i tako se postiže najbrži rast. Naravno da će se u skromnim prilikama koristiti i domaće žitarice, brašno od njih ili krumpiri i ostala krmiva, ali ne prije nego perad navršu barem 5 ili 6 tjedana, jer će im to znatno usporiti rast. Poneki vlasnici u toj dobi puštaju piliće da slobodno borave u dvorištu, pa

im još više uspore rast i čak smanje težinu, jer boraveći u dvorištu ili na livadi koriste manje kvalitetnu hranu, a više se gibaju.

Držeći piliće u kutiji, nakon nekoliko tjedana vlasnik će uvidjeti da im postaje tjesno. Zato ih treba premjestiti u širi prostor, ali ne prevelik i napraviti im pogodno hranilice i pojilice, ukoliko ne postoji mogućnost da se nabave i koriste originalne koje se mogu nabaviti u poljoprivrednim ljekarnama odnosno veterinarskim stanicama.

Neki vlasnici drže perad u prvim danima, a i kasnije, u kutijama s podom od guste žičane mreže. To je greška koja može prouzročiti različita oboljenja, osobito upale zglobova na nogama, jer obično cijela prostorija nije dovoljno zagrijana i onda s donje strane kutije struji hladan zrak. A neki ih drže u podrumima, tavanima, kupaonicama, praznim stajama ili drugim hladnim prostorijama, što nepovoljno utječe na zdravlje i prirast peradi. Zato im je neophodno održavati visoku temperaturu, jer pilići, a i ostala perad u prvim danima i sve dok dobro ne operjaju, zahtijevaju temperaturu od oko 39°C, koja se usporedno s njihovim rastom postepeno snižava. A to se može postići uz uporabu dobro zatvorenog prostora i žarulje.

U pomanjkanju električne energije netko će držati perad uz vatru, odnosno štednjak gdje i ljudi borave. Koji je put u takvim uvjetima temperatura dostatna, ali se ona obično noću snižava i u nastalom mraku ne može se uzimati hrana, što usporava prirast. Perad koja ubrzano raste ima pojačanu izmjenu tvari i pritom se stvara sitna prašina koja onda lebdi u prostoriji, gdje borave ljudi pa može doći do kakovih alerjijskih ili drugih bolesti. Pri takvom držanju pojavljuje se i neugodan miris što govori za to da treba izbjegavati držanje peradi u prostorijama gdje borave ljudi, a ostale prostorije gdje se drži perad moraju se često provjetravati i održavati što je moguće čistima.

Važno je da perad boravi na

suhoj podlozi. Zato treba često mijenjati piljevinu ili drugu podlogu (trinu, papir) radi uklanjanja izmeta i vlage, tako da pilići uvijek budu isti i bijela perja.

Često se dogodi da u kupljenoj hrani nešto nedostaje, obično vitamini, pa se pojavi kakva bolest, a najčešće pilići ne mogu stajati na nogama. Kako bi se to otklonilo treba se odmah posavjetovati s najbližim veterinarom i nabaviti potrebne lijekove. Mnogi uzgajali odmah po stavljanju peradi u tov koriste uobičajene lijekove, kao što se neki antibiotici s dezinficijansom, preparati B vitamina i kalcija da time spriječe neželjene posljedice. Ti se preparati koriste u minimalnim količinama, pa ne predstavljaju neki veliki izdatak, ali su važni za pravilnu prehranu i zdravlje peradi.

Pilići se obično počinju koristiti u starosti od 2 mjeseca, kada dosegnu težinu od 2 ili više kilograma u živom stanju. Obično se najprije koriste najteži primjerci, obično mužjaci, koji ponekad mogu doseći i 3 kg žive vage, a nakon nekog vremena oni manjeg uzrasta.

Na koncu se postavlja pitanje: isplati li se to? Uzevši u obzir nabavnu cijenu pileta (ili ostale peradi), zatim kupljenu hranu, manje gubitke, lijekove i električnu energiju, može se izračunati da je cijena takva mesa oko 60% cijene peradskog mesa u mesnicama. Uz to vlasniku je ta perad uvijek pri ruci za korištenje, u poodmaklim tjednima uzgoja može jednim dijelom koristiti i svoja krmiva, osobito u ostale peradi, pura, pataka i gusaka, koje se drže i mjesecima, što još više pojeftinjuje uzgoj.

Sav uloženi trud i briga u taj posao nadoknađuje se veseljem kad vlasnik vidi da mu perad na očigled raste i da sve to nije bilo uzaludno. Usto ga tješi nada da će doći i bolja vremena u kojima uzgoj i većeg broja peradi neće predstavljati veliki izdatak.

Iz DANICE hrvatskog katoličkog kalendara za 1993. autor priloga: Ante Rukavina

DŽEK KAMENJAŠEVIĆ

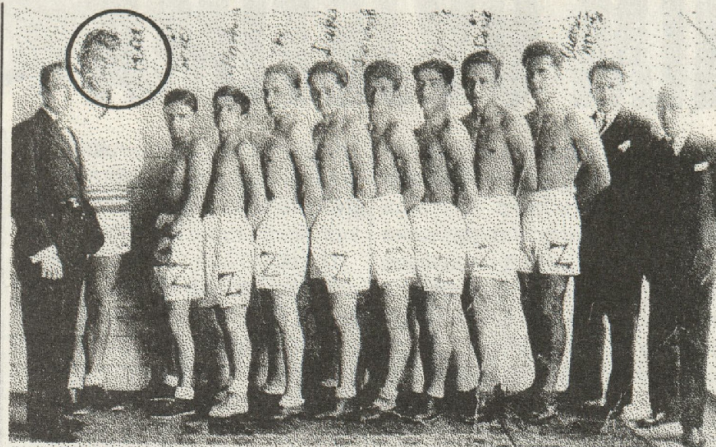
Jakimir Jakica Kamenjašević, rođen u Čeliću, (otac Anto koji je od 1928. godine držao Hotel "Tuzla" u Tuzli), do 1931. god. radio je u Stuttgart-u, tvornica Mercedes. Usporedo sa radom, bavio se i športom, a pošto je bio razvijen, počeo je boksati i dogurao do prvaka Pokrajine Baden Württemberg.

U pismu koje piše Hrvatski športski klub "Zrinski" iz Tuzle 25. studenoga 1931. godine, Hrvatskom teško-atletskom klubu "CROATIA" Zagreb, obavješavaju "Croatiju" da je klub nedavno osnovao boks - sekciju, te je nabavio trenera koji je dugo vremena nastupao u Njemačkoj. Trener je bio Jakica Kamenjašević. Dalje se navodi u pismu da trenira s 10 članova vrlo marljivo, te je sa njima već postigao dobre rezultate; da HŠK "Zrinski" želi krajem prosinca 1931. ili početkom iduće godine, organizirati u Tuzli jedan promidžbeni meč; moli "Croatiju" kao bratski klub da ih uputi kako da se verificiraju njihovi boksači kod Jugoslavenskog teško-atletskog kluba - Saveza; ako mogu da na taj meč pošalju svoja 2-3 bolja boksača.

Iz ovog se vidi da je HŠK "Zrinski" imao svoje boksače i njihovog stručnog trenera. Prema sjećanju gosp. Kamenjaševića, boksači "Zrinskog" su verificirani, a i "Croatia" iz Zagreba je poslala čitavu ekipu boksača, pa je u Tuzli održan promidžbeni boks-meč između "Croatie" iz Zagreba i "Zrinskog" iz Tuzle. Ring je bio postavljen u velikoj sali Hrvatskog doma, koja nije mogla primiti sve zainteresirane gledatelje. Susret je završen neriješenim rezultatom, valjda zbog promidžbe boksa kao športa i da se privuče što više mladih Tuzlaka.

Boksači "Zrinskog" su vremenom ojačali i po broju i po tehnici, uz marljiv rad i treniranje pod rukovodstvom Jakice Kamenjaševića. Tada su gostovali i primali u goste boksače iz Sarajeva, Doboja Brčkog. Svi mečevi koji su bili organizirani u Tuzli, održavali su se u sali Hrvatskog doma.

U Tuzli je održan i meč u boksu za zvaničnog prvaka Jugoslavije u teškoj kategoriji. Izazivač je bio gosp. Kamenjašević koji je nastupio kao član boksačkog

Na slici (vlasništvo gospodina Dragiše Trifkovića) je boks momčad H. Š. K. "Zrinski" iz 1931. godine. Sa lijeva na desno su: Ešref Prčić, član uprave, Jakica Kamenjašević, trener, Enver Prčić, Franjo Marković, Josip Pšikri, Vlado Đokić, Stanislav Kosovski, Smail Gušić, Branko Božić i Bogdan Maksimović boksači te Vojo Gavrilović i Kalman Liska članovi uprave.

"Zrinski", a izazvao je zvaničnog prvaka Stevana Jakšića. To je, u to vrijeme, za Tuzlu bio veliki događaj. Opet je ring bio postavljen u sali Hrvatskog doma, a u salu nije mogao stati ni deseti dio gledatelja. Čitav prostor oko doma bio je pun znatiželjnika, a pošto se nije moglo prenositi putem razglasa, sa prozora poznatog tornja Hrvatskog doma, poslije svake runde, zadužena osoba, je obavještavala prisutne oko Doma kako se Jakica drži. Gosp. Kamenjašević je tada pobijedio i postao prvak teške kategorije kao član boksačkog

kluba "Zrinski". Nakon kraćeg vremena, Jakica biva zvanično izazvan da brani titulu protiv nekog Đepine iz Beograda. Na taj meč iz Tuzle je krenuo i jedan autobus navijača. Vlasnik autobusa je bio privatni prijevoznik Joko Četković. Ovaj meč, gosp. Kamenjašević je izgubio, a time i titulu prvaka. Oni koji su bili u Beogradu, pričali su po povratku, da se Jakica dobro držao. Također su pričali da je organizirana velika promidžba ovog meča, jer su vidjeli Kamenjaševićeve slike na plakatima s pitanjem: "Tko je Džek Kamenjašević". Naime u to vrijeme Jakica je imao nadimak "Džek" po američkom boksaču tog vremena Jack-u Dempsey-u.

Kamenjašević poslije toga nije više javno nastupao, nego je nastavio marljivo trenirati svoje boksače u "Zrinskom".

Po zaršetku II. svjetskog rata, "Zrinski" kao Hrvatsko športsko društvo se gasi, a Jakica se nastanjuje u Sarajevu. Nastavlja se baviti športom, jedno vrijeme boksom, ali kasnije, valjda zbog godina, posvećuje se skijanju i učenju mladih plivanju. Bio je aktivan član Republičkih saveza ova dva športa. Redovito je dolazio u Tuzlu, posebice o blagdanu Svih svetih da pohodi grob svoje majke i da se nađe sa prijateljima iz ranijih vremena, kad je bio aktivan športaš u Tuzli. Za vrijeme Sarajevske olimpijade najaktivnije je radio u njejoj organizaciji.

Nažalost, ovaj zadnji rat ostavlja na njegov život vidne tragove. Kao čovjek sa 85 godina starosti, danas živi skromno u ulici koja nosi ime Kralja Tomislava. Svaki dan ide, kako on kaže u javnu kuhinju (organizator Crveni križ), po toplo varivo. Tako, eto, danas živi Jakimir, Jakica Kamenjašević, prvi trener boksača "Zrinskog" iz Tuzle, a kasnije, mnogo kasnije aktivan član svih mogućih športskih saveza.

Dragan Petrović Pišta

HRVATSKI ŠPORTSKI KLUB »ZRINJSKI«

Telefon: 75 i 37.

Nogomet — Hazena — Lakoatletika — Boks

Ugl.

TUZLA, dne 26. novembra 1931.

Hrvatski Teško-atletski klub »C r o a t i a«,

Naš klub je prije nekog vremena osnovao boks-sekciju te je nabavio jednog trenera koji je dulje vremena nastupao u Njemačkoj. I trenira naših 8-10 članova vrlo marljivo; te je sa njima već postigao dobre rezultate.

U vezi s time imamo namjeru da koncem decembra ili početkom januara b.g. održimo u Tuzli jedan propagandni boks-match, pa radi toga slobodni smo se obratiti na bratski klub, da nas uputi kako da naše boksače verificiramo kod Jugoslavenskog teško-atletskog Saveza, nadalje dali bi ste Vi bili voljni na taj match poslati 2-3 Vaših boljih boksača te pod kojim uvjetima.

Očekujući Vaš oij. odgovor zahvaljujemo Vam se unaprijed na usluzi te bilježimo uz športski pozdrav

Tuzlaci u Osijeku

"SREBRNA TAMBURA PAJE KOLARIĆA"

Afirmacija Tamburaškog orkestra RSD "Sloboda" iz Tuzle nije slučajna, premda se o njemu malo piše, a i premalo govori. Šira javnost i pratioci kulturnih zbivanja kod nas znatiželjni su - što to sve rađa predanost i ozbiljan rad, kako se postaje najbolji među najboljima i još bezbroj drugih upita?!

A za sve dosadašnje postignute uspjehe kao i ovaj posljednji u Osijeku Tamburaški orkestar je prije svega zahvalan svome dirigentu Sakibu Mujezinoviću koji ih vodi od prvog dana te promiče spram uzrasta, u svakom od njih ponaosob, gotovo neuobičajeni stupanj vještine muziciranja. Tako usmjereni i odgojeni pojedinci onda u skupini, kakav je orkestar, snažno počinju osjećati bilo tambure, a njihovo zajedničko muziciranje rezultira visokom razinom ljepote tona i umjetničkog dojma. Eto, to je ono što ih čini osobenim, to je ono što ih svrstava među najbolje.

Zahvaljujući pomenutim atributima, Tamburaškom orkestru RSD "Sloboda" stiže poziv da učestvuje na XVIII. internacionalnom Festivalu tamburaške glazbe u Osijeku od 12. do 24. svibnja jedne godine. Prema propozicijama festivala svrstani su u kategoriju seniora i nastupaju kao predstavnici Tuzle, odnosno RBiH.

Uz radost i prihvaćanje velike obveze, nastupaju među 25 sličnih orkestara i još jednom potvrđuju svoju tradiciju i opću vrijednost. Osvajaju SREBRNU PLAKETU TAMBURE PAJE KOLARIĆA!

Nesumljivo veliki, ali i zasluženi uspjeh. Čestitamo!
B. Štumpf

23. juna 1995. godine navršava se godina dana od onoga kobnog dana kad si poginuo braneći BiH i sve nas

IVICA (MIJO) DUGONJIĆ

Dragi moj Ivica!
Bio si najnježniji muž, najbolji otac, najhrabriji borovnik i zato ne postoje riječi utjehe za ovaj najveći bol koji me je zatekao. Dani koji dolaze i prolaze za mene nemaju nikakvog smisla bez tebe i znaj, jedino što me održava i daje mi snagu jeste, ova naša mala djevojčica, ovaj pupoljak kako si je zvao, koju si mi ostavio da me teži i sjeća na tebe. Uvijek ćemo te voljeti.
Vječno ožalošćena supruga Gordana i kćerka Ivana

23. juna 1995. godine navršava se godina dana otkako izgubi svoj mladi život braneći BiH

IVICA (MIJO) DUGONJIĆ

Dragi sine, neshvatljiva je bolna istina da te više nema u našem domu. Otišao si i odnio dio nas sa sobom, ali tvoj plemeniti lik otat će vječno urezan u našim srcima.

Voljeni brate, vrijeme prolazi, ne donosi zaborav već gorku istinu preranog rastanka s tobom.

Zauvijek ožalošćeni otac Mijo, Majka Draginja, sestre Amalija i Ankica, zetovi Ahmedin i Srđan, sestričine Renata i Katarina, sestrići Ranko i Luka

OGLAS

Prodajem veće gospodarstvo u Sinju (sadrži: dva trosobna stana sa gospodarskim zgradama, 4 hektara obradivog zemljišta) pogodno za dvije obitelji. Cijena 500.000 DEM. U obzir dolaze samo Hvati - katolici.

Kontakt telefon: 01-272-656

Adresa: Tuškanac 29 A Zagreb

Vlasnik: Mate Modrić

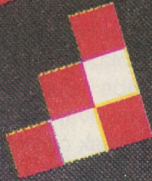
GLASNIKOVA KRIŽALJKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12				13	14					
15			16					17		
18		19				20				
21		22			23					
24					25			26		
27		28		29					30	
31	32			33					34	
35			36					37		
38			39				40			
41							42			

Hrvatski Glasnik
INFORMATIVNO POLITIČKI DVOTJEDNIK

● Glavni i odgovorni urednik: mr. Ljubomir Aždajić ● Urednik u redakciji: Zvonimir Sučić ● Osnivač i izdavač: HKD "Napredak" ● Redakcija: Ozrenskog odreda bb Tuzla, tel. 23 69 81, Fax 82 14 20 ● Tehničko uređenje i priprema: Hrvatski Glasnik ● Tisak: "GRAFOCOOP" Tuzla ● Žiro račun kod Kreditne banke DD Tuzla: dinarski: 807020-0/7521-55-00082-3, devizni: 72700-0/7521-07-00008-0 ● Cijena za inozemstvo 3 DEM

DRUŠTVO SA OGRANIČENOM ODGOVORNOSTI
ZA PROIZVODNJU, UNUTARNJU I VANJSKU TRGOVINU
"SOLI" Tuzla

SOLI

**ZNANJE,
POSLOVNOST,
SIGURNOST,
NAŠA I VAŠA
ORIJENTACIJA U
BUDUĆNOST**

Ul. Rudarska 72, Tuzla
Tel: 075 215-585, 232-221, 233-257
za inozemstvo:
++385-75-821-111

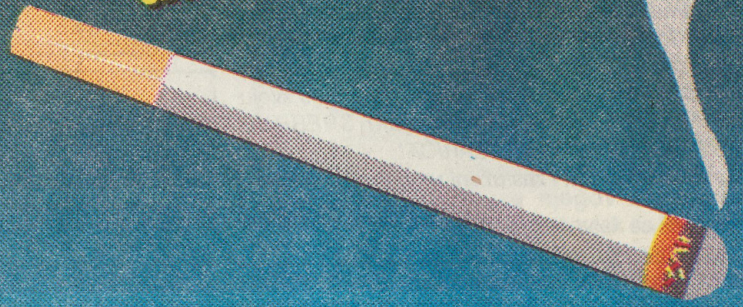
HAYAT

KING SIZE

Original Blend

TABACOO

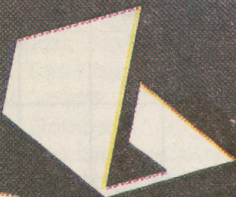
d.o.o. Tuzla

**HRVATSKI DOM
"GRADOVRH" d.o.o.**

hotel tuzla

**BOSNA
OSIGURANJE**

ZOIL "BOSNA" SARAJEVO

**TUZLA
Salineatrans**

TRANSPORTNO USLUŽNO I TRGOVINSKO PREDUZEĆE; EXPORT-IMPORT sa p.o.
75000 Tuzla, Partizanska 2 (Soni trg) tel. 239-438 (dir) 239-350,
ŽR 12200-601-22662 D.R. 12200-601-8621 SDK Tuzla